

N:o 87.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring i vissa delar af lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet; gifven Stockholms slott den 15 februari 1907.

Under åberopande af bilagda i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om ändring i vissa delar af lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet.

Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres sjukdom:

GUSTAF.

Alfred Petersson.

Förslag

till

Lag

*om ändring i vissa delar af lagen den 23 oktober 1891 angående
väghållningsbesvärets utgörande på landet.*

Härigenom förordnas, att 52, 57, 60, 61 och 63 §§ i lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet skola erhålla följande förändrade lydelse:

52 §.

För afgifvande af yttranden i de fall, då de väghållningsskyldiga enligt denna lag skola höras, för anställande af de i 47 och 54 §§ omnämnda val, så ock för utöfning af den beslutanderätt, som eljest enligt denna lag tillkommer de väghållningsskyldiga, skola dessa sammanträda å vägstämma.

Röstvärdet å vägstämma beräknas efter vägfyrktal; ägande i distrikt, som omfattar mer än en kommun, de väghållningsskyldiga att å vägstämman låta sin talan föras genom af dem kommunvis å kommunalstämmor efter vägfyrktal utsedda ombud, hvilka skola rösta för sin kommuns hela vägfyrktal, enskilda väghållningsskyldiga obetaget att vid vägstämman, själfva eller genom ombud, hvarom flera väghållningsskyldiga kunna sig förena, utöfva rösträtt för eget vägfyrktal, som i ty fall afräknas från det, för hvilket vederbörande kommunombud skall äga rösta.

I vägstämmas öfverläggningar äga vederbörande kronofogde och länsman deltaga.

Ordet vid vägstämman föres af vägstyrelsens ordförande; dock att, vid behandling af fråga enligt 58 § 2 punkten, särskild ordförande bör för tillfället utses.

Vägstämman skall hållas å ort inom väghållningsdistriktet eller å annat ställe, som för sådant ändamål af stämman särskildt utses.

Kungörelse om stämman utfärdas af vägstyrelsens ordförande och skall innehålla bestämd uppgift om tid, ställe och öfverläggningsämne för stämman. Kungörelsen uppläses i distriktets kyrkor, hvarjämte vederbörande kommunalstämmors ordförande om vägstämman under rättas i så god tid, att kommunombud på sätt nyss är nämndt må kunna utses.

Ordinarie vägstämman hålles årligen i augusti månad för handläggning af de i 58 § omförmälda frågor. Vägstämman hålles äfven när Konungens befallningshafvande eller vägstyrelsens ordförande sådant nödigt finner. Enskild väghållningsskyldig, som till talan å vägstämman är berättigad, äger ock begära vägstämmas sammankallande för uppgifvet ändamål. Varder denna begäran af vägstyrelsens ordförande afslagen, meddelar han, om så äskas, sitt beslut skriftligen med skälen därtill; och äger sökanden däröfver föra klagan hos Konungens befallningshafvande inom den tid, räknad från beslutets delgifning, som i 80 § stadgas.

Ordföranden skall vid vägstämman föra eller på eget ansvar låta föra protokoll, som skall justeras af två vid stämman närvarande och därtill utsedda personer. Så fort ske kan skall genom vägstyrelsens försorg i väghållningsdistriktets kyrkor uppläsas tillkännagifvande, att sådan stämman hållits samt att protokollet finnes för den, som önskar däraf taga del, under besvärstiden tillgängligt på plats, som af vägstämman därtill blifvit bestämd.

I öfrigt skall, i fråga om ärendenas handläggning å vägstämman, i tillämpliga delar gälla hvad för kommunalstämma är stadgadt.

57 §.

Före den 15 juni hvarje år skall vägstyrelsen till revisorerna aflämna dels fullständig redovisning öfver föregående årets förvaltning, dels beräkning öfver så väl vägkassans utgifter för det kommande året som äfven den behållning, hvilken utöfver det i 62 § omförmälda öfverskott kan vid löpande årets slut vara att påräkna, jämte de inkomster, hvilka på grund af föregående beslut böra under det näst-

följande året inflyta, dels ock ett på denna beräkning grundadt förslag till inkomst- och utgiftsstat för väggkassan under det nästföljande året; och åligger det revisorerna att före den 1 juli till vägstyrelsens ordförande insända dessa handlingar, åtföljda af så väl berättelse öfver den af revisorerna verkställda granskning af vägstyrelsens redovisning, som äfven revisorernas yttrande öfver förslaget till inkomst- och utgiftsstat för väggkassan samt de vägväsendet i öfrigt rörande förslag, styrelsen kan hafva framlagt.

Vägstyrelsens ordförande låter därefter i länskungörelserna offentliggöra revisorernas berättelse jämte styrelsens förklaring öfver möjligen gjorda anmärkningar samt förslaget till inkomst- och utgiftsstat med tillkännagifvande, att öfriga handlingar finnas för väghållningsskyldiga hos vägstyrelsens ordförande tillgängliga.

60 §.

Af uppskattade kostnaden för underhållet af allmän väg, bro och färja lämnas tre tjugondelar af statsmedel. Därutöfver må väghållningsdistrikt, som äro med väghållning synnerligt betungade, kunna efter Kungl. Maj:ts pröfning af staten erhålla särskildt understöd, i den mån medel, som för sådant ändamål må vara anslagna, därtill lämna tillgång.

Statsbidraget utbetalas till vägstyrelsen. Det statsbidrag, som belöper på underhållet af indelad väg, tillkommer dem, som sådant underhåll bestrida, och tillhandahålles dem af vägstyrelsen på lämpligt sätt.

Den af särskilda nämnden uppskattade kostnad för underhåll af all indelad väg inom distriktet skall, efter afdrag för bidraget af statsmedel, fördelas på de enligt 7 § till vägunderhåll in natura förpliktade vägfyrkar, hvarefter det belopp, som enligt denna fördelning på hvarje sådan fyrk belöper, såsom vägskatt påföres hvarje annan vägfyrk. Hvad därutöfver erfordras för bestridande af väggkassans utgifter enligt den fastställda utgiftsstaten påföres samtliga vägfyrkar till lika andel för enhvar af dem.

61 §.

Till ledning för vägskattens bestämmande böra häradskrifvarna hvarje år efter afslutandet af taxeringsnämndernas arbeten och före den 1 juni till vägstyrelsens ordförande insända förteckningar, som för hvarje kommun beträffande de i väghållet deltagande beskattningsföremål

summariskt upptaga, i fråga om fastigheter och frälseränta, taxeringsvärdet, särskildt å fastigheter, som utgöra vägunderhåll in natura, särskildt å staten eller menighet tillhöriga allmänningsskogar och särskildt å alla öfriga fastigheter jämte frälseränta, samt i fråga om inkomst den beskattningsbara andelen däraf.

63 §.

Konungens befallningshafvande ombesörjer på vägstyrelsens därom framställda begäran, att vägs-katten varder genom vederbörande i sammanhang med kronoskatterna debiterad, indrifven och redovisad, på sätt om landstingsmedel är föreskrifvet; ägande Konungens befallningshafvande jämväl att, efter vägstyrelsens hörande, förordna om afskrifning af sådana afgifter till vägkassan, som i anseende till bristande tillgång icke kunnat indrifvas.

För debiteringen skall vägstyrelsen så fort ske kan och senast före den 1 september till Konungens befallningshafvande ingifva uppgift å det belopp, hvilket skall såsom vägs-katt uttaxeras på de till utgörande däraf skyldiga.

De väghållningsskyldiga äge dock besluta, att vägs-kattens debitering, uppbörd och redovisning må öfverlämnas åt kommunalnämnd, därest öfverenskommelse därom träffas, eller åt utsedda förtroendemän; skolande i sådant fall debiteringslängd, upprättad för hvarje till väghållningsdistriktet hörande socken, vara tillgänglig för granskning af de väghållningsskyldiga, där uppbörden sker genom kommunalnämnd, i den ordning om kommunens debiterings- och uppbördslängd är stadgad och, där uppbörden verkställes på annat sätt, minst fjorton dagar före uppbördsstämman å ställe inom socknen, som genom kungörelse i socknens kyrka tillkännagifves. I fråga om uppbörd och redovisning så ock om indrifning af restantier gälle i tillämpliga delar hvad om kommunalutskylder finnes stadgad.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1907.

*Utdrag af protokollet öfver jordbruksärenden, hållet inför Hans
Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet &
Stockholms slott den 18 januari 1907.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern **LINDMAN**,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena **TROLLE**,
Statsråden: **TINGSTEN**,
ALBERT PETERSSON,
ALFRED PETERSSON,
HEDERSTIERNA,
DYRSSEN,
HAMMARSKJÖLD,
ROOS,
JUHLIN,
SWARTZ.

34:o.

Departementschefen, statsrådet Alfred Petersson anförde efter gemensam beredning med chefen för justitiedepartementet samt chefen för finansdepartementet:

Inom finansdepartementet tillkallade sakkunniga hafva under nästlidna år utarbetat särskilda förslag till förordning angående bevilning af fast egendom samt af inkomst och till förordning om inkomstskatt äfvensom, bland annat, till lag om ändrad lydelse i vissa delar af lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891. Sistnämnda förslag afser ett ämne, hvarmed det tillkommer mig att i första hand taga befattning.

Sedan förslaget till lag om ändrad lydelse i vissa delar af lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet härefter blifvit af departementschefen uppläst, anförde han vidare:

De förändringar i bevillningsförordningen och förordningen om inkomstskatt, som förut nämnda förslag i dessa ämnen innebära, afse, bland annat, att taxeringsmyndigheternas organisation och tiderna för deras arbeten äfvensom bestämmelserna om plikt för skattskyldig att lämna uppgifter till ledning vid taxeringen skola förändras i syfte hufvudsakligen att påskynda taxeringsarbetet och möjliggöra uppbörd af kronoutskylder redan under samma år som taxering skett. För vinnande af detta syftemål har föreslagits, att taxeringsmyndigheternas antal skulle inskränkas till två, taxeringsnämnd och pröfningsnämnd, hvilkas arbeten skulle så anordnas, att de, såvidt landsbygden angår, skulle vara afslutade, taxeringsnämndernas senast den 15 maj och pröfningsnämndernas senast den 10 augusti. Senast fem dagar efter det taxeringsnämnds förrättningar afslutats skulle det åligga nämndens ordförande att till häradsskrifvare eller vederbörande uppbördstjänsteman öfverlämna de upprättade taxeringslängderna och öfriga handlingar. Den allmänna uppbörden skulle därefter förrättas under tiden från och med den 1 november till och med den 15 december hvarje år.

I 63 § väglagen stadgas såsom regel, att vägskatten skall genom vederbörande i sammanhang med kronoskatterna debiteras, indrifvas och redovisas, på sätt om landstingsmedel är föreskrifvet. Då uppbörden af kronoskatterna nu föreslagits skola äga rum redan under samma år som taxering skett, måste naturligen, för att det i nämnda paragraf angifna förfaringssätt fortfarande må kunna tillämpas, de åtgärder, som i väglagen föreskrifvits för vägskattens fastställande, vidtagas tidigare. De sakkunniga hafva i detta afseende föreslagit, att tiden, inom hvilken vägstyrelsen skall hafva till de för granskning af styrelsens räkenskaper och förvaltning utsedda revisorer aflämnat beräkning af vägkassans inkomster och utgifter för det nästföljande året samt förslag till inkomst- och utgiftsstat för vägkassan under samma år m. fl. handlingar, skulle framflyttas till maj månads utgång samt att det skulle åligga revisorerne att före den 1 juli till vägstyrelsens ordförande insända dessa handlingar, åtföljda af, bland annat, revisorerernas yttrande öfver förslaget till inkomst- och utgiftsstat för vägkassan (57 §). Den ordinarie vägstämman, hvilken nu jämlikt 52 § väglagen årligen hålles i oktober, skulle enligt förslaget äga rum i augusti månad. I samband härmed har föreslagits införande i 63 § af bestämmelse därom, att vägstyrelsen skall senast före den 1 september till

Konungens befallningshafvande ingifva uppgift å det belopp, hvilket skall såsom vägs katt uttaxeras på de till utgörande där af skyldiga, hvarjämte i de sakkunnigas förslag uteslutits den i 57 § nu förekommande föreskriften därom att, om någon har erinringar att göra i anledning af det i länskungörelserna offentliggjorda förslaget till inkomst- och utgiftsstat m. fl. handlingar, anmälan därom skall ske före den 15 september.

Beträffande 60 § hafva de sakkunniga hemställt om sådan ändring, att det till vägunderhållet utgående statsbidraget skulle i sin helhet utbetalas till vägstyrelsen samt att det statsbidrag, som belöper på underhållet af indelad väg, skulle af vägstyrelsen på lämpligt sätt tillhandahållas dem, som bestrida dylikt underhåll. Enligt nu gällande stadganden utbetalas till vägstyrelsen såsom regel allenast statsbidrag för det vägkassan åliggande vägunderhåll, under det att enligt 63 § statsbidrag för underhåll af indelad väg i allmänhet utbetalas till vederbörande vid uppbörden genom afräkning å deras allmänna utskylder. Detta tillvägagångssätt, som härleder sig från 1905 års lagstiftning på ifrågavarande område, skulle enligt förslaget icke vidare komma att tillämpas.

Kammarkollegium, hvars yttrande inforrats öfver ifrågavarande förslag till ändringar i väglagen, har den 30 november 1906 afgifvit utlåtande i ämnet samt därvid anført, att kollegium, under förutsättning af en så beskaffad förändring i tiderna för verkställande af den allmänna taxeringen och uppbörden, som af de sakkunniga jämväl föreslagits och hvaraf de nu ifrågavarande ändringarna i väglagen skulle vara en följd, icke hade emot förslaget till dessa ändringar annat att erinra än följande.

Beträffande den föreslagna lydelsen af 57 § ville kollegium anmärka, att de sakkunnigas förslag till ändringar i bevillningsförordningen föranledde, att taxeringslängderna icke med säkerhet kunde beräknas komma häradskrifvarna tillhanda före den 20 maj. Härefter måste någon tid förflyta, innan häradskrifvarna kunde medhinna att till vägstyrelsernas ordförande insända de i 61 § väglagen omförmälda summariska förteckningar, hvilka, om viss kort tid för deras expedierande bestämdes, skulle kunna komma vägstyrelserna till godo redan vid uppgörande af inkomst- och utgiftsförslaget för vägkassorna. Med hänsyn härtill syntes det kunna ifrågasättas, huruvida ej — i sammanhang med en föreskrift i 61 § om skyldighet för häradskrifvarna att före den 1 juni insända nyssnämnda förteckningar — tiden, inom hvilken vägstyrelse borde hafva till vederbörande revisorer aflämnat sitt för-

slag till inkomst- och utgiftsstat för vägkassan m. fl. handlingar, lämpligen borde utsträckas till den 15 juni. Här af syntes emellertid icke behöfva föränledas någon motsvarande framskjutning af den tid, inom hvilken revisorerna skulle hafva fullgjort sitt uppdrag, enär den tid af en half månad, som på detta sätt skulle stå dem till buds, syntes kunna vara för ändamålet fullt tillräcklig.

Förslaget upptog i afseende å 61 § icke någon ändring. En sådan, af redan angifvet innehåll, syntes emellertid af förut vidrörd orsak kunna vara tjänlig.

I sammanhang härmed ville kollegium upptaga fråga om en annan ändring i paragrafen, hvilken ändring visserligen icke betingades af förevarande förslag, men, för så vidt ändringar i väglagen nu i hvarje fall skulle äga rum, lämpligen kunde på samma gång vidtagas.

I den till 1905 års riksdag aflåtna proposition med förslag till lag om ändring i vissa delar af väglagen hade beträffande 61 § föreslagits den ändring, att här omförmälda förteckningar, för att göra åsyftadt gagn, skulle upptaga summorna af taxeringsvärden särskildt å fastigheter, som utgjorde vägunderhåll in natura, och särskildt å alla öfriga fastigheter jämte frälseränta. Härvid hade förutsatts, att, såsom propositionen jämväl afsett, allmänningsskogar, annan fastighet och frälseränta skulle åsättas vägfyrk efter en och samma måttstock, nämligen en vägfyrk för hvarje 200 kronor af taxeringsvärdet. Riksdagen hade emellertid härutinnan vidtagit den ändring, att allmänningsskogarna skulle påföras en vägfyrk för hvarje 150 kronor af taxeringsvärdet, hvaremot 61 § hade antagits i enlighet med Kungl. Maj:ts förslag oförändradt. I den sedermera utfärdade, med Riksdagens sålunda fattade beslut öfverensstämmande lagen den 20 juni 1905 förefunnes sålunda i afseende å 61 § väglagen en oegentlighet, hvilken, om än, praktiskt taget, af tämligen ringa betydelse, dock nu, då tillfälle därtill erbjöde sig, syntes böra undanröjas.

Under åberopande af det anförda har kollegium hemställt om viss förändrad lydelse af 61 §.

I afseende å de ändrade tidsbestämmelser, hvilka utaf redan anförd anledning af de sakkunniga föreslagits i 52, 57 och 63 §§ väglagen, har jag intet annat att erinra än att jag, i likhet med kammarkollegium och för vinnande af det utaf kollegium angifna syftsmål, finner lämpligt, att tiden, inom hvilken vägstyrelsen skall hafva till vederbörande revisorer aflämnat sitt förslag till inkomst- och utgiftsstat för vägkassan, utsträckes till den 15 juni. I samband härmed

synes, på sätt kollegium jämväl hemställt, böra i 61 § väglagen intagas föreskrift därom, att häradskrifvarna skola före den 1 juni till vägstyrelsernas ordförande insända de i sistnämnda paragraf omförmälda förteckningar. Ett framflyttande af de i 57 § angifna tider för aflämnande till revisorerna samt återställande från dessa af väggkassans statförslag kan visserligen icke i och för sig vara till båtnad för ernående af tillförlitlighet vid uppgörande af detta förslag, men då tiderna äro anpassade till det fortgående taxeringsarbetet, torde någon nämnvärd olägenhet i berörda afseende icke komma att vållas af de ändrade tidsbestämmelserna.

Föreskrift om viss tid, inom hvilken anmälan om erinringar i anledning af det i länskungörelserna offentliggjorda statförslaget m. fl. handlingar skall äga rum, hvilken föreskrift nu återfinnes i 57 §, synes, på sätt de sakkunniga hemställt, lämpligen kunna utgå. Dels torde nämligen vid det förhållande, att ett offentliggörande i länskungörelserna tager i anspråk icke obetydlig tid, svårighet uppstå att så ordna tiderna för de olika åtgärderna, att rättigheten till en dylik anmälan alltid skulle kunna hinna begagnas före vägstämmans hållande, och dels synes nämnda rättighet vara af ganska ringa betydelse. Den har äfven enligt de upplysningar, som lämnats mig, hittills icke blifvit använd i någon större utsträckning.

Hvad angår den nuvarande bestämmelsen i 63 §, att statsbidrag, som tillkommer dem, hvilka utgöra underhåll af indelad väg, skall utbetalas vid uppbörden genom afräkning å deras allmänna utskylder, så afsågs med densamma att bereda vägstyrelserna lättnad i deras arbete. Emellertid hafva för vägstyrelserna, som skola uppgöra och till Konungens befallningshafvande ingifva längd, utvisande fördelningen af statsbidraget mellan vederbörande väghållare, åtskilliga svårigheter yppats att i tid få sådan längd färdig. Då nu det sålunda stadgade utbetalningssättet för uppbördstjänstemännen förorsakat en betydande ökning i deras arbete och denna ökning visat sig så omfattande, att det med säkerhet är att antaga att, om nämnda utbetalningssätt skulle bibehållas, däruti skulle ligga ett bestämdt hinder för genomförandet af de utaf de sakkunniga föreslagna reformerna på beskattningsväsendets område, tvekar jag icke att äfven i detta hänseende biträda de sakkunnigas förslag.

Mot kammarkollegii förslag till den ändring i 61 § väglagen, som föranledes af Riksdagens år 1905 fattade beslut i fråga om särskild grund för åsättande af vägfyrc för staten eller menighet tillhöriga allmänningssskogar, finner jag ej skäl till erinran.

I fråga om tiden, då de sålunda föreslagna ändringarna i väglagen skulle träda i kraft, torde den utan olägenhet beträffande samtliga af förslaget berörda lagrum kunna bestämmas till den 1 november 1907.

Departementschefen uppläste här efter ett i enlighet med de af honom angifna grunder inom departementet utarbetadt förslag till lag om ändring i vissa delar af lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet af den lydelse, bilaga A till detta protokoll utvisar, samt hemställde, att högsta domstolens yttrande öfver detta förslag skulle, för det ändamål § 87 regeringsformen omförmäler, inhämtas genom utdrag af protokollet.

Till denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdade hemställan behagade Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna nådigt bifall.

Ur protokollet:

J. Salander.

*Bilaga A.***Förslag**

till

Lag

*om ändring i vissa delar af lagen den 23 oktober 1891 angående
väghållningsbesvärets utgörande på landet.*

Häri genom förordnas, att 52, 57, 60, 61 och 63 §§ i lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet skola erhålla följande förändrade lydelse:

52 §.

För afgifvande af yttranden i de fall, då de väghållningsskyldiga enligt denna lag skola höras, för anställande af de i 47 och 54 §§ omnämnda val, så ock för utöfning af den beslutanderätt, som eljest enligt denna lag tillkommer de väghållningsskyldiga, skola dessa sammanträda å vägstämman.

Röstvärdet å vägstämman beräknas efter vägfyrktal; ägande i distrikt, som omfattar mer än en kommun, de väghållningsskyldiga att å vägstämman låta sin talan föras genom af dem kommunvis å kommunalstämmor efter vägfyrktal utsedda ombud, hvilka skola rösta för sin kommuns hela vägfyrktal, enskilda väghållningsskyldiga obetaget att vid vägstämman, själfva eller genom ombud, hvarom flera väghållningsskyldiga kunna sig förena, utöfva rösträtt för eget vägfyrktal, som i ty fall afräknas från det, för hvilket vederbörande kommunombud skall äga rösta.

I vägstämmas öfverläggningar äga vederbörande kronofogde och länsman deltaga.

Ordet vid vägstämma föres af vägstyrelsens ordförande; dock att, vid behandling af fråga enligt 58 § 2 punkten, särskild ordförande bör för tillfället utses.

Vägstämma skall hållas å ort inom väghållningsdistriktet eller å annat ställe, som för sådant ändamål af stämman särskildt utses.

Kungörelse om stämman utfärdas af vägstyrelsens ordförande och skall innehålla bestämd uppgift om tid, ställe och öfverläggningsämne för stämman. Kungörelsen uppläses i distriktets kyrkor, hvarjämte vederbörande kommunalstämmors ordförande om vägstämman under rättas i så god tid, att kommunombud på sätt nyss är nämndt må kunna utses.

Ordinarie vägstämma hålles årligen i augusti månad för handläggning af de i 58 § omförmälda frågor. Vägstämma hålles äfven när Konungens befallningshafvande eller vägstyrelsens ordförande sådant nödigt finner. Enskild väghållningsskyldig, som till talan å vägstämma är berättigad, äger ock begära vägstämmas sammankallande för uppgifvet ändamål. Varder denna begäran af vägstyrelsens ordförande afslagen, meddelar han, om så äskas, sitt beslut skriftligen med skälen därtill; och äger sökanden däröfver föra klagan hos Konungens befallningshafvande inom den tid, räknad från beslutets delgifning, som i 80 § stadgas.

Ordföranden skall vid vägstämman föra eller på eget ansvar låta föra protokoll, som skall justeras af två vid stämman närvarande och därtill utsedda personer. Så fort ske kan skall genom vägstyrelsens försorg i väghållningsdistriktets kyrkor uppläsas tillkännagifvande, att sådan stämma hållits samt att protokollet finnes för den, som önskar däraf taga del, under besvärstiden tillgängligt på plats, som af vägstämman därtill blifvit bestämd.

I öfrigt skall, i fråga om ärendenas handläggning å vägstämma, i tillämpliga delar gälla hvad för kommunalstämma är stadgad.

57 §.

Före den 15 juni hvarje år skall vägstyrelsen till revisorerna aflämna dels fullständig redovisning öfver föregående årets förvaltning, dels beräkning öfver så väl vägkassans utgifter för det kommande året som äfven den behållning, hvilken utöfver det i 62 § omförmälda överskott kan vid löpande årets slut vara att påräkna, jämte de inkomster, hvilka på grund af föregående beslut böra under det näst-

följande året inflyta, dels ock ett på denna beräkning grundadt förslag till inkomst- och utgiftsstat för väggkassan under det nästföljande året; och åligger det revisorerna att före den 1 juli till vägstyrelsens ordförande insända dessa handlingar, åtföljda af så väl berättelse öfver den af revisorerna verkställda granskning af vägstyrelsens redovisning, som äfven revisorernas yttrande öfver förslaget till inkomst- och utgiftsstat för väggkassan samt de vägväsendet i öfrigt rörande förslag, styrelsen kan hafva framlagt.

Vägstyrelsens ordförande låter därefter i länskungörelserna offentliggöra revisorernas berättelse jämte styrelsens förklaring öfver möjligen gjorda anmärkningar samt förslaget till inkomst- och utgiftsstat med tillkännagifvande, att öfriga handlingar finnas för väghållningsskyldiga hos vägstyrelsens ordförande tillgängliga.

60 §.

Af uppskattade kostnaden för underhållet af allmän väg, bro och färja lämnas tre tjugondelar af statsmedel. Därutöfver må väghållningsdistrikt, som äro med väghållning synnerligt betungade, kunna efter Kungl. Maj:ts pröfning af staten erhålla särskildt understöd, i den mån medel, som för sådant ändamål må vara anslagna, därtill lämna tillgång.

Statsbidraget utbetalas till vägstyrelsen. Det statsbidrag, som belöper på underhållet af indelad väg, tillkommer dem, som sådant underhåll bestrida, och tillhandahålles dem af vägstyrelsen på lämpligt sätt.

Den af särskilda nämnden uppskattade kostnad för underhåll af all indelad väg inom distriktet skall, efter afdrag för bidraget af statsmedel, fördelas på de enligt 7 § till vägunderhåll in natura förpliktade vägfyrkar, hvarefter det belopp, som enligt denna fördelning på hvarje sådan fyrk belöper, såsom vägskatt påföres hvarje annan vägfyrk. Hvad därutöfver erfordras för bestridande af väggkassans utgifter enligt den fastställda utgiftsstaten påföres samtliga vägfyrkar till lika andel för enhvar af dem.

61 §.

Till ledning för vägskattens bestämmande böra häradsskrifvarna hvarje år efter afslutandet af taxeringsnämndernas arbeten och före den 1 juni till vägstyrelsens ordförande insända förteckningar, som för hvarje kommun beträffande de i väghållet deltagande beskattningsföremål

summariskt upptaga, i fråga om fastigheter och frälseränta, taxeringsvärdet, särskildt å fastigheter, som utgöra vägunderhåll in natura, särskildt å staten eller menighet tillhöriga allmänningsskogar och särskildt å alla öfriga fastigheter jämte frälseränta, samt i fråga om inkomst den beskattningsbara andelen däraf.

63 §.

Konungens befallningshafvande ombesörjer på vägstyrelsens därom framställda begäran, att vägskatten varder genom vederbörande i sammanhang med kronoskatterna debiterad, indrifven och redovisad, på sätt om landstingsmedel är föreskrifvet; ägande Konungens befallningshafvande jämväl att, efter vägstyrelsens hörande, förordna om afskrifning af sådana afgifter till vägkassan, som i anseende till bristande tillgång icke kunnat indrifvas.

För debiteringen skall vägstyrelsen så fort ske kan och senast före den 1 september till Konungens befallningshafvande ingifva uppgift å det belopp, hvilket skall såsom vägskatt uttaxeras på de till utgörande däraf skyldiga.

De väghållningsskyldiga äge dock besluta, att vägskattens debitering, uppbörd och redovisning må öfverlämnas åt kommunalnämnd, därest öfverenskommelse därom träffas, eller åt utsedda förtroendemän; skolande i sådant fall debiteringslängd, upprättad för hvarje till väghållningsdistriktet hörande socken, vara tillgänglig för granskning af de väghållningsskyldiga, där uppbörden sker genom kommunalnämnd, i den ordning om kommunens debiterings- och uppbördslängd är stadgad och, där uppbörden verkställs på annat sätt, minst fjorton dagar före uppbördsstämman å ställe inom socknen, som genom kungörelse i socknens kyrka tillkännagifves. I fråga om uppbörd och redovisning så ock om indrifning af restantier gälle i tillämpliga delar hvad om kommunalutskylder finnes stadgad.

Denna lag träder i kraft den 1 november 1907.

*Utdrag af protokollet öfver lagärenden, hållet uti Kungl. Maj:ts
högsta domstol tisdagen den 29 januari 1907.*

Första rummet.

Närvarande:

Justitieråden LILIENBERG,
BOHMAN,
RAMSTEDT,
CASSEL,
QUENSEL,
friherre MARKS VON WÜRTEMBERG,
HELLNER.

Kammarrättsrådet Herman Palmgren uppviste dels utdrag af protokollet öfver jordbruksärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet den 18 januari 1907, utvisande att högsta domstolens yttrande skulle, för det ändamål § 87 regeringsformen omförmäler, inhämtas öfver upprättadt förslag till lag om ändring i vissa delar af lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet, dels ock en af chefen för justitiedepartementet den 25 januari 1907 aflåten skrifvelse, hvaraf inhämtades, att Kungl. Maj:t sistnämnda dag förordnat kammarrättsrådet Palmgren att, i egenkap af revisionssekreterare, i högsta domstolen föredraga nämnda lagförslag.

Kammarrättsrådet Palmgren föredrog härefter nämnda lagförslag, som finnes bifogadt detta protokoll.

Högsta domstolen lämnade förslaget utan anmärkning.

Ur protokollet
Carl Lundquist.

*Utdrag af protokollet öfver jordbruksärenden, hållet inför Hans
Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å
Stockholms slott den 15 februari 1907.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena TROLLE,
Statsråden: TINGSTEN,
ALFRED PETERSSON,
HEDERSTIERNA,
DYRSSEN,
HAMMARSKJÖLD,
ROOS,
JUHLIN,
SWARTZ.

Justitieråden: LILIENBERG,
HUSS.

28:o.

Efter gemensam beredning med chefen för justitiedepartementet samt chefen för finansdepartementet anmälde chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Alfred Petersson högsta domstolens genom utdrag af protokollet öfver jordbruksärenden för den 18 nästlidne januari inhämtade utlåtande öfver ett vid samma protokoll fogadt förslag till lag om ändring i vissa delar af lagen den 23 oktober 1891

Bih. till Riksd. Prot. 1907. 1 Saml. 1 Afd. 66 Häft.

angående väghållningsbesvärets utgörande på landet; och hemställde föredragande departementschefen — under erinran, att Kungl. Maj:t förut denna dag på finansdepartementets föredragning till Riksdagen aflåtit särskilda nådiga propositioner dels till förordning angående beviljning af fast egendom samt af inkomst och dels till förordning om inkomstskatt — att omförmälda lagförslag, som af högsta domstolen lämnats utan anmärkning, måtte, jämlikt § 87 regeringsformen, genom nådig proposition för Riksdagen till antagande framläggas.

Till denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnade, att till Riksdagen skulle aflåtas nådig proposition af den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Nils Lange.